

Província	Partit judicial número	Exclusius	Compatibles	Categoria del titular
Guipúscoa.	1	–	1	
	2	–	1	
	3	–	1	
	4	–	1	
	5	–	1	
	6	–	1	
Biscaia.	1	–	1	
	2	–	1	Servit per un magistrat.
	3	–	1	
	4	1	–	
	5	–	1	
	6	–	1	Servit per un magistrat.
La Rioja. <i>La Rioja</i>	1	–	1	
	2	–	1	
	3	–	1	
Ceuta. <i>Ciutat de Ceuta</i>	12	–	1	Servit per un magistrat.
	8	–	1	Servit per un magistrat.
Melilla. <i>Ciutat de Melilla</i>	8	–	1	Servit per un magistrat.
Total nacional		14	421»	

21761 LLEI ORGÀNICA 2/2004, de 28 de desembre, per la qual es modifica la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial. («BOE» 313, de 29-12-2004.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Aquesta Llei pretén donar resposta a la preocupació exposada per la pràctica totalitat dels grups parlamentaris, en la proposició no de llei aprovada el 21 de setembre passat pel Congrés dels Diputats, en la qual s'insta el Govern, entre d'altres qüestions, a adoptar les mesures necessàries que reforcin la independència del poder judicial.

Amb aquesta finalitat, i sense perjudici d'altres reformes posteriors de més alt nivell que es puguin fer, s'aborda la regulació de tres aspectes puntuals que coincideixen en la necessitat d'una reforma legal urgent. D'una banda, es modifica el sistema de majories per a l'adopció de determinats acords pel Ple del Consell General del Poder Judicial i, d'altra banda, s'enforteix la figura de magistrat suplent del Tribunal Suprem i del cap del Servei d'Inspecció del Consell General del Poder Judicial.

La garantia tradicional de la independència dels jutges i magistrats integrants del poder judicial (article 117.1 CE)

es projecta en l'actuació del poder judicial —segons el Pacte d'Estat per a la reforma de la justícia, subscrit el 28 de maig de 2001— com un «poder independent, unitari i integrat, amb una estructura vertebrada, regida per una coherència institucional que li permeti desenvolupar més eficaçment les seves funcions constitucionals». Aquesta clàssica exigència de la independència és predicable davant de tots —altres poders de l'Estat, els altres òrgans judicials o l'encarregat de vetllar per aquesta: el Consell General del Poder Judicial— i constitueix, juntament amb la millora de la qualitat de la justícia, un dels pilars sobre els quals s'inspira aquesta reforma.

D'acord amb això, la present reforma pretén potenciar el Tribunal Suprem, com a òrgan jurisdiccional superior en tots els ordres, i les presidències dels tribunals superiors com els òrgans judicials en els quals culmina l'organització judicial de la comunitat autònoma, vetllant pel prestigi de les institucions i la qualificació dels seus membres.

En aquest sentit es pretén enfortir el mèrit i la capacitat com les raons essencials del nomenament i accés al Tribunal Suprem i a les presidències dels tribunals superiors de justícia, i evitar l'aplicació d'un sistema de majories que no contribueix a crear una justícia de qualitat, ja que perjudica la seva imatge, pot enterbolir la independència i comprometre el disseny constitucional sobre la posició del Tribunal Suprem.

Precisament aquesta posició del Tribunal Suprem es veuria dignificada si al nomenament dels seus magistrats s'hi aplicués la fórmula del consens, com a mitjà idoni per a l'adopció d'acords pel Ple del Consell General del Poder Judicial, que és un òrgan integrat en virtut del principi de pluralitat. Amb aquesta finalitat, l'increment de la majoria necessària del Ple per realitzar la proposta de nomenament de presidents de sala i magistrats del Tribunal

Suprem, d'una banda, i presidents de tribunals superiors de justícia, d'una altra, equiparant-se a la que resulta exigible per nomenar els magistrats del Tribunal Constitucional, pretén fomentar l'adopció d'acords per una àmplia majoria superior fins i tot a la legalment exigida, i estimular així una tendència cap a la unanimitat. En aquest sentit, l'increment de la majoria a tres cinquens —computada sobre la totalitat dels vint-i-un membres que componen el Ple al marge de conjunturals o definitives absències o cessaments— evita la temptació, ara i en el futur, de decidir nomenaments tan importants d'acord amb el criteri d'una majoria estable concreta però institucionalment insuficient, i substitueix aquesta pràctica pel diàleg i el consens permanent.

D'altra banda, els magistrats del Tribunal Suprem no perden aquesta condició quan exerceixen, si s'escau, la direcció del Servei d'Inspecció del Consell General del Poder Judicial. A més, quan el lloc és ocupat per un magistrat té, mentre ocupa el càrrec de cap del Servei d'Inspecció, la consideració de magistrat del Tribunal Suprem. D'aquesta manera les tasques d'inspecció es veuen enfortides sota la direcció i l'autoritat d'un magistrat de l'alt tribunal, o d'un magistrat que té temporalment la consideració esmentada.

Finalment, els magistrats del Tribunal Suprem jubilats, que així ho manifestin, segueixen exercint funcions jurisdiccionals com a magistrats emèrits, i, d'aquesta manera, es pot aprofitar la seva dilatada experiència en l'exercici de funcions jurisdiccionals.

Article únic. Modificació de la Llei orgànica del poder judicial.

Es modifica la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, en els termes següents:

U. L'article 127 queda redactat de la manera següent:

«És de la competència del Ple del Consell General del Poder Judicial:

1. La proposta de nomenament per majoria de tres cinquens dels seus membres de:

a) El president del Tribunal Suprem i del Consell General del Poder Judicial i el vicepresident d'aquest últim.

b) Els membres del Tribunal Constitucional la designació dels quals li correspon.

c) Els presidents de sala i magistrats del Tribunal Suprem, així com els presidents dels tribunals superiors de justícia de les comunitats autònomes.

d) El magistrat de la Sala Segona Penal o de la Sala Tercera Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, competent per conèixer de l'autorització de les activitats del Centre Nacional d'Intel·ligència que afectin els drets fonamentals que reconeix l'article 18.2 i 3 de la Constitució, així com la del magistrat de les esmentades sales del Tribunal Suprem que el substitueixi en cas de vacant, absència o impossibilitat.

Per al còmput de la majoria qualificada exigida en aquest apartat sempre s'ha de prendre com a base la totalitat dels vint-i-un membres integrants del Consell General del Poder Judicial, d'acord amb el que preveu l'article 111 d'aquesta Llei.

Per efectuar aquestes propostes de nomenament que preveu aquest apartat, el Ple del Consell General del Poder Judicial ha de vetllar, en tot cas, pel compliment dels principis de mèrit i capacitat.

2. La proposta de nomenament dels altres càrrecs de designació discrecional.

3. Evacuar l'audiència que preveu l'article 124.4 de la Constitució sobre nomenament del fiscal general de l'Estat.

4. Resoldre els recursos d'alçada interposats contra els acords de la Comissió Permanent, de la Comissió Disciplinària i de les sales de govern dels tribunals superiors de justícia i dels òrgans de govern dels tribunals i jutjats.

5. Resoldre els expedients de rehabilitació instruïts per la Comissió Disciplinària.

6. Evacuar els informes que preveu la Llei i exercir la potestat reglamentària atribuïda per la Llei al Consell General del Poder Judicial.

7. Acordar, en els casos legalment establerts, la separació i jubilació dels jutges i magistrats en els casos que no preveu l'article 131.3.

8. Elegir i nomenar els vocals que componen les comissions i delegacions.

9. Aprovar la memòria anual que amb motiu de l'obertura de l'any judicial llegeix el seu president sobre l'estat de l'Administració de justícia.

10. Elaborar el pressupost del Consell General del Poder Judicial, que s'integra en els generals de l'Estat, en una secció independent.

11. Dirigir l'execució del pressupost del Consell i controlar-ne el compliment.

12. Qualsevol altres funcions que corresponguin al Consell General del Poder Judicial i no estiguin expressament atribuïdes a altres òrgans d'aquest.»

Dos. S'afegeix un número 5 a l'article 200, amb el contingut següent:

«5. Els magistrats del Tribunal Suprem, una vegada jubilats, es designen magistrats emèrits en el Tribunal Suprem quan així ho sol·liciten, sempre que compleixin els requisits legalment establerts i d'acord amb les necessitats de reforç a la sala corresponent.»

Tres. L'apartat 3 de l'article 335 té la redacció següent:

«3. La plaça de cap del Servei d'Inspecció del Consell General del Poder Judicial l'ha de proveir un magistrat del Tribunal Suprem amb una antiguitat en la categoria de dos anys o un magistrat amb deu anys de serveis en la categoria. En aquest últim cas, mentre ocupi el càrrec, té la consideració de magistrat del Tribunal Suprem.»

Quatre. S'afegeixen sengles apartats 4 i 5 a l'article 348 bis, amb la redacció següent:

«4. Fiscal general de l'Estat.

5. Cap del Servei d'Inspecció del Consell General del Poder Judicial.»

Cinc. S'afegeix una nova lletra e) a l'article 352, amb la redacció següent:

«e) Cap del Servei d'Inspecció del Consell General del Poder Judicial.»

Disposició addicional única. *Modificació de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut orgànic del ministeri fiscal.*

S'afegeix una nova disposició addicional tercera a la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut orgànic del ministeri fiscal, amb la redacció següent:

«Disposició addicional tercera. *Fiscals emèrits del Tribunal Suprem.*

Els fiscals de sala del Tribunal Suprem, una vegada jubilats i a proposta del fiscal general de l'Estat, escoltat el Consell Fiscal, els designa anualment el Govern fiscals de sala emèrits en el Tribunal Suprem, quan així ho sol·licitin, sempre que compleixin els requisits que exigeix la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, per als magistrats emèrits en el Tribunal Suprem i d'acord amb les necessitats de reforç en la Fiscalia del Tribunal Suprem.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei orgànica entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. El que disposa l'apartat 1 de l'article 127 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, també és aplicable a les propostes de nomenament per a les vacants que, anunciades abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no hagin estat acordades.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 28 de desembre de 2004.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

21762 *LLEI ORGÀNICA 3/2004, de 28 de desembre, per la qual es modifica la Llei orgànica 3/1980, de 22 d'abril, del Consell d'Estat. («BOE» 313, de 29-12-2004.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El Consell d'Estat, al qual es refereix l'article 107 de la Constitució espanyola com a suprem òrgan consultiu del Govern, ha tingut un paper determinant en la garantia de la qualitat, la tècnica i el rigor de l'actuació de l'Executiu, i ha dut a terme una tasca capital en la defensa de l'Estat de dret.

Amb l'acompliment de les seves comeses, fonamentalment a través de dictàmens, el Consell d'Estat ha sabut garantir la qualitat jurídica de les disposicions i les actuacions de l'Administració pública, sense que el dinamisme fluctuant del dret públic contemporani ni la complexitat competencial derivada del model constitucional de distribució territorial del poder ni, en fi, la renovació d'institucions juridicopúbliques clàssiques hagin estat obstacle per a un exercici eficaç de les seves tasques.

II

Amb l'ànim d'enriquir i potenciar una funció consultiva tan rellevant s'ha considerat convenient incorporar al

Consell d'Estat els expresidents del Govern. El cabal d'experiència política i el coneixement directe de la realitat de l'Estat atresorats pels qui han assumit, des del compromís democràtic, la més alta direcció de l'acció de l'Estat constitueixen un valuós patrimoni que augmentarà l'anàlisi atenta i la reflexió prudent de la institució, la qual cosa redundarà sens dubte en benefici de l'Administració i dels ciutadans als quals aquesta serveix.

Per incorporar els expresidents del Govern al Consell d'Estat es crea la categoria del conseller nat amb caràcter vitalici, ja que és aquesta la que s'adequa millor a les funcions i les comeses que han d'exercir, tot això sense perjudici que en el desplegament reglamentari futur es determini més precisament el seu estatut jurídic personal.

III

D'altra banda, és necessari tenir present que la funció consultiva no es constreny de manera exclusiva i excloent a la traduïda en dictàmens. També s'hi inclou amb naturalitat, tal com fan institucions homòlogues en altres països, la realització de tasques d'estudi i informe i d'elaboració de textos que puguin servir com a base per a projectes legislatius. En conseqüència, i amb el mateix propòsit d'enfortiment de la institució, s'ha considerat pertinent crear una comissió d'estudis en el si del Consell d'Estat i establir fórmules que permetin al Consell d'Estat comptar amb la col·laboració del Centre d'Estudis Polítics i Constitucionals i d'altres organismes autònoms i òrgans administratius per a la realització de tasques concretes.

Al seu torn, la Llei orgànica porta a terme una revisió de les competències de la institució per tal d'adaptar-les al marc legal actual, sense que això suposi una modificació substantiva de les funcions que ha estat exercint. En primer lloc, s'afegeix la competència del Ple del Consell d'Estat per emetre dictamen amb caràcter preceptiu respecte dels avantprojectes de reforma constitucional, quan la proposta no hagi estat elaborada pel mateix Consell. En segon lloc, s'incorpora al text de la Llei orgànica la competència per dictaminar en matèries relatives a l'execució del dret comunitari europeu, que fins ara trobava la seva base legal en la disposició addicional primera de la Llei 8/1994, de 19 de maig, per la qual es regula la Comissió Mixta per a la Unió Europea, i també es deixa constància de les competències del Consell d'Estat després de la creació dels consells consultius autonòmics. Així mateix, es porta a terme una delimitació de la competència de la institució per dictaminar sobre les reclamacions formulades davant l'Administració General de l'Estat en concepte d'indemnització de danys i perjudicis, i se situa un llindar quantitatiu mínim de 6.000 euros.

Finalment, amb aquesta reforma de la Llei orgànica 3/1980, de 22 d'abril, s'actualitza la denominació de determinats càrrecs que hi apareixen esmentats.

Article únic. *Modificació de la Llei orgànica 3/1980, de 22 d'abril, del Consell d'Estat.*

La Llei orgànica 3/1980, de 22 d'abril, del Consell d'Estat, es modifica en els termes següents:

U. Es modifica l'article 2, que queda redactat en els termes següents:

«Article 2.

1. En l'exercici de les seves funcions, el Consell d'Estat vetlla per l'observança de la Constitució i de la resta de l'ordenament jurídic. Valora els aspectes d'oportunitat i conveniència quan ho exigeixen l'indole de l'assumpte o ho sol·licita expressament l'autoritat consultant, així com la més gran eficàcia de l'Administració en el compliment dels seus fins.